

WeimariWiesti

Tunnelmia syksyn Weimaririntamalta

Sini Vedenoja

Junkkari 2021

25.-26.9.2021

Weimareita osallistui tämän vuoden Junkkariin eli nuorten mannermaisten katselmukseen Lapualla upeat 15kpl.tta: 14 lyhytkarvaista sekä 1pitkäkarvainen. Mukaan mahtui 8 Suomessa kasvatettua lyhytkarvaista weimaria (Kasvattajina kennel Gottago: 6kpl.tta, kennel Metsätien 1kpl sekä kennel Bluechannel 1kpl). Tuontikoirien sekä yhden ulkomaalaisen osallistujan koiran alkuperämaa oli Viro: 3kpl (kennel Gamepoint), Hollanti, Puola, Liettua sekä Tšekki.

Lauantain ulkomuotokatselmuksessa: Erinomainen+ 2kpl, Erinomainen 4kpl, Erittäin Hyvä 7kpl, Hyvä 2kpl.

Sunnuntain peltokokeessa tulokseen asti riistatöillä onnistuivat: Lyhytkarvainen Gottago Skyfall Nuo3 (44p) sekä pitkäkarvainen Diffrentkinda Magic Crazy Forever Nuo3 (43p).

Kerho onnittelee koetuloksen saajia ja kiittää kaikkia osallistujia: tuomalla koiria kokeisiin saamme rodulle näkyvyyttä sitä tärkeintä elikkä käyttöominaisuutta ajatellen.

Vuoden näyttelytapahtuma Maailmanvoittaja2021 järjestettiin tänä vuonna Tsekin Brnossa. Kuvassa Sini, Salla ja Meeri, Kätsän ja Taikan kasvattajien (kennel Crazy Forever) kanssa.
Kuva: Eva Nováková

Kohti uutta tulevaisuutta: ensi vuonna weimarinseisojakerholla on uudistunut hallitus ja toimintasuunnitelmat aloitettu
Kuva: Sini Vedenoja

Sini Vedenoja

World Dog Show 2021, Brno Tšekki

29.9-3.10.2021

Suomesta, vuoden suurimpaan koiranäyttelytapahtumaan, lähti 3kpl.tta kerhon jäsenten omistamaa Pitkäkarvaista weimarinseisojaa. Ikäjakauma koirille oli: juniori uros Aramis vom Naunhofer Forst "Aarre" (9kk), avoimen luokan narttu Differentkinda Magic Crazy Forever "Taika" (1v9kk) sekä käyttöluokan narttu Catch It Dragonghost Crazy Forever "Kätsä" (4v4kk).

Näyttelytapahtuma alkoi Brnossa keskiviikon kansainvälisellä näyttelyllä, johon oli ilmoitettuna yhteensä 8kpl.tta pk weimareita. Tuloksina "Aarre" Erittäin Hyvä, "Kätsä" Erinomainen, luokkavoittaja ->Serti.

"Taika" oli huikeasti Erinomainen, luokkavoittaja ->serti, paras narttu -> CACIB (kansainvälinen sertifikaatti) ja loppukehässä vastakkaisen sukupuolen paras, tšekkiläisen juniori uroksen voittaessa.

Torstaina vuorossa oli eri paikkakunnalla (Kroměříž) rodun erikoisnäyttely, johon oli ilmoitettuna upea määrä pk weimareita (27kpl paikalla). Paikalliset vei korkeimmat sijoitukset meidän saadessa vain jäännöspalat: "Aarre" Erittäin Hyvä, "Kätsä" ja "Taika" Erinomaiset, luokkiensa 2.t saaden varasertit.

Perjantaina oli vuorossa maailman voittaja näyttelyssä 7-ryhmä ja heti klo.9.ltä alkanut kehä näytti sen, miten huonolla kehätoiminnalla voikaan olla suuri merkitys. Tuomari sekä kehäsihteeri ei vaan ollut ihan tämän tasoiseen kehään ne oikeat ihmiset, mutta ihmeellisesti he saivat pyöritettyä kehän lävitse ja titteleiden saajat valikoitua. Kehässä oli 20kpl.tta pitkäkarvaisia weimareita.

Kaikkien suureksi hämmästykseksi kaksi päivää selkeästi, junioriurosten seurassa, huonommaksi jäänyt "Aarre" miellytti tuomarin silmää ja pokkasi Meerin kanssa Juniori Maailman Voittaja 2021 -tittelin itselleen. "Kätsä" ja "Taika" jatkoivat edellispäivän tulostasoaan.

Kaiken kaikkiaan hieno reissu ja paljon nähtiin monenlaista pörröweikkua luonteinen ja rakenteineen.

Junkkaritunnelmia Osallistuneilta

Viikonlopun kertomuksia

Junkkari-katselmus on Saksanseisojakerhon suurtapahtuma, joka järjestetään vuosittain syyskuun loppupuolella Lapualla.

seuraavilla sivuilla tunnelmia

Ladie's Trial Tunnelmia viikonlopulta

Marjaana Kinnunen

Ladies Trial on yksinomaan naisohjaajille tarkoitettu kilpailu. Lauantaina käydään KAER -kokeen muodossa karsinta ja sunnuntaina kilpailu. Sunnuntaina yleensä myös karsiintuneille erillinen KAER -koe.

Seuraavalla sivulla juttu viikonlopusta

WDS2021& Weimarimestis'21 Maailmanvoittaja ja WM2021

Meeri Pantti & Sini Vedenoja

Matkakertomus volkkarilla Tsekiin ja takasin sekä weikkumestis vuosimallia 2012

Löytyy viimeisinä juttuina

Marjaana Kinnunen

Ladie's Trial 2021

Metsätieläiset naisohjaajien Kaer -kokeessa Ilmajoella

Tämän vuoden Ladies Trialiin Metsätien kennelistä osallistui kuusi seisojaa, kolme weimaria ja kolme Slovakia. Koko syksyn odotimme kisaa ja treenailimme sitä silmällä pitäen. Ja mahtavassa seurassahan viihtyy aina, reissua siis odotettiin kovasti.

Ilmapiiri kilpailussa oli todella rento ja mukava. Kilpailussa kannustettiin kaikkia karvanlaatuun ja väriin katsomatta. Kaikki iloitsivat vilpittömästi toisen onnistumisesta. Myös kisapaikalla oli kiva tunnelma eikä edes pitopöydän kesken loppunut ruoka latistanut tunnelmaa.

Lauantai 9.10.2121

Lauantaina meillä koirat onnistuivat vaihtelevasti. Ensimmäiseen kokeeseensa osallistuneet Saara ja koiransa Wojak eivät vielä lauantaina onnistuneet nappaamaan tulosta. Liekkö oli vielä molemmilla pientä hermoilua ilmassa. Siskonsa Wendy ja ohjaajansa Marju ylsivät hienoon AVO2 tulokseen. Hienoon silti, vaikka tiedän että Marjun ainoa tavoite tälle kaudelle oli siirtyä voittaja luokkaan. Wendy on varma suorittaja kokeessa, jota arvosten enemmän kuin satunnaisia tuloksia. Se ei myöskään kerennyt ehkä ihan parhaaseen kuntoon kevään pentujen ja kesän uintireissun jälkeen jalkaan tehdyn operaation jäljiltä. AVO2 varsinkin näistä syistä upea tulos! Saksantuontini Orla von walhalla starttasi voittaja luokassa ohjaajansa Marin kanssa. Ihan ei vielä Lyyllillä lauantaina hermo pitänyt sen osuessa riistapankkin ja koe päättyi peräänmenoon.

Myös slovakien lauantai sujui vaihtelevasti. Metsätien Slovenly Lahja saavutti AVO3 tuloksen. Lempi puolestaan tekaisi ensimmäisessä erässä hienon riistatyön. Pysähtyi avanssista, mutta kun lintu lähti lentää läpsyttämään matalalla ei Lempinkään hermo pitänyt ja se ampaisi perään tullen suljetuksi kokeesta. Samassa ryhmässä startannut kolmas sisko Lotta sen sijaan onnistui hienosti. Nouto ei mennyt aivan putkeen mikä pisti jännittämään minne asti pisteet riittävät, vaikka päivä oli muuten onnistunut. Tiesin että koira voi onnistuessaan tehdä kovankin tuloksen, mutta kyllä iltapäivän kokeen purussa saadut 80 pistettä ja AVO1 tulos olivat silti aikamoinen pommi. Tuon tuloksen myötä Lotasta tuli suomen muotovalio ja se lunasti lipun sunnuntain semifinaaliin.

Sunnuntai 9.10.2121

Sunnuntaina olikin sitten uusi päivä. Myös Wojak ja Saara onnistuivat hienosti ja saavuttivat ensimmäisen koetuloksensa ja heti AVO2. Orla aka Lyyli näytti erinomaista weimarinhakua ja teki hienon riistatyön tiedotuksella. Ohjaaja sanoi itse ehkä hieman liikaa hermoilleensa ja varmistelleensa tulosta mikä näkyikin sitten pisteissä ja tulos VOI3. Kolmas weimareistamme eli Wendetta teki sunnuntaina AVO3 tuloksen.

Slovaakeista Lempi ja varsinkin ohjaajansa Mari laittoivat kaiken peliin. Edellispäivän peräänmenosta suivaantunut ohjaaja meni likimain uimalla purosta yli toisella puolen seisovan koiran vierelle varmistamaan, ettei koira sorru peräänmenoon. Eikä sortunutkaan, sen sijaan kylmälinnunnoudossa pääsi sitten karkaamaan paukusta ja tulokseksi AVO3. Lahja ja ohjaajansa Emma tekivät hienon päivän ja AVO2 tuloksen kolmella riistatyöllä ja noudosta saaduilla täysillä pisteillä. Lotta starttasi kilpailun semifinaalissa. Ensimmäisessä erässä tehtiin 2 onnistunutta riistatyötä ja toisessa yksi mikä riitti finaaliin.

Totaalinen pommi tipahtikin sitten finaalissa, jossa Lotta jatkoi virheetöntä viikonloppuaan kahdella riistatyöllä sijoittuen koko kilpailun kolmanneksi kahden saksanseisajan jälkeen! Mainittakoon että meitä arvosteli viikonlopun aikana kolme eri tuomaria ja kaikki arvostivat meidän työtä niin, että pääsimme jatkamaan aina tuonne kolmannelle sijalle saakka.

Enpä olisi ikinä lähtiessä uskonut, että kaikki koiramme palkitaan viikonlopun aikana mutta niin vain kävi! Upea upea viikonloppu, mahtava tunnelma ja ehdottomasti kokemisen arvoinen tapahtuma. Ensi vuotta innolla jo odottaen!

Maiju Ruohio

Junkkari 2021

Päätettiin lähteä tänä vuonna jo Junkkariin tuonti urokseni Rylio Flary Fall (synt. 23.9.2020) kutsumanimeltään Harry kanssa, koska ensivuoden Junkkareihin ei olisi enää päästy koiran täyttäessä 2 vuotta juuri 2 päivää ennen vuoden2022 Junkkareita.

Valmistautumista Junkkariin on Harryn kanssa treenailtu koko kevät tottelevaisuutta, noutoa sekä käyty muutamia kertoja treenaamassa kyyhkyillä tuossa Luumäellä Jenni Hyytiäisen opastuksella. Omassa pihassa meillä on myös pieni tarha, johon alkukesästä hankin muutamia fasaaneita treenejä varten. Vesityökokeet käytiin suorittamassa heinäkuussa koiran ollessa vajaa 10 kuukautta vanha. Pisteitä tuolta saatiin 12, muuten erinomainen suoritus mutta istuen luovutusta ei vielä malta linnun kanssa. Harry on ollut suhteellisen helppo ja mukava kouluttaa. Sillä on suuri miellyttämisenhalu ja se tykkää tehdä yhteistyötä ohjaajan kanssa. Fasaanipellolla ei ollut siis käyty ennen tuota Junkkarin koetta kertaakaan, joka oli ehkä virhe tässä kohtaa.

Junkkariin lähdettiin perjantaina lähimmä vain tapaamaan kavereita (kiitos mökkiseurasta Salla, Killu ja Riina) sekä ensimmäistä kertaa treenaamaan koiraa pellolla ja sitä muiden koirien seurassa olemista, koska korona hieman rajoittanut näitä yhteisiä kokoontumisia.

Eka päivä meni ulkomuotokatselmuksessa, johon lähdettiin (yllätys) hieman myöhässä. Itse en siis kehästä myöhästynyt, mutta muu matkaseurue oli jo aavistuksen myöhässä. No tämähän ei sinänsä ketään haitannut vissiinkään vaan paikalle mentiin kovasti autoilla mutkat suoriksi kurvaillen ja päästiin kuin päästiinkin koiriemme kanssa Karhunmäkeen näyttätymään. Jokaisen koirat sai mukavat arvostelut ja omakin koira sai juuri oman näköisensä arvostelun. Tuloksena tällä kertaa EH, koska koiralla liian korkea hännän kanto.

Kuva: Salla Mattila

Toinen päivä startattiin sitten pellolla klo 9.00, pakkasta tais olla pari astetta ja ohjaajaa jännitti niin maan pirusti. Meidän ryhmäämme kuului lisäksi 2 unkarin vizlaa sekä 3 karkeakarvaista saksanseisoojaa ja tuomarina toimi Jarkko Marjakangas. Yksi karkkari ei päässyt starttaamaan, koska rokotukset eivät olleet voimassa. Saatiin tietysti viimeinen starttipaikka arvonnassa, joten jouduttiin tovi jännäämään ennen, kun sain löysätä koiran pellolle. Pari tyhjää hakua ja muutama seisonta sekä hienot peräänmenotkin näkyi muiden koirien suorittaessa ja oma jännitys alkoi tässä vaiheessa helpottaa, kun huomasi muidenkin koirien mokailevan. Harry oli koko ryhmän nuorin koira, mutta tiesin kyllä, että koiran nenä toimii, joten hyvillä mielin löysäsin koiran irti. Aluksi tuomari haetutti jossain tiellä siellä peltojen välissä, vaikka muut koirat olivat saaneet hakea lintua pellolla. Harryn haku ei oikein tuossa tiellä tahtonut aueta, joten siirryttiin pellolle ja koira lähtikin mukavasti luovimaan peltoa. Meni kuitenkin ehkä se 30 sekuntia, kun koira loikkasi ojan yli ja meni toiselle puolelle toiseen ojaan seisonnalle. Ilmoitin seisonnasta tuomarille ja kävelin koiran luokse, sain avanssiluvan ja koira yritti nostaa lintua ojanpohjalta. Lintu päätti kuitenkin kipitellä ojan takana olevalle pellolle, jota ei ollut puitu. Yritettiin siitä sitten vielä saada lintu uudelleen seisonnalle ja koira jäljestikin itsensä pellon takana olevaan risukkoon. Yhtään en nähnyt missä Harry oli, joten en voinut ilmoittaa tuomarille muuta, kun että tuonne pusikkoon en itse mahdu ja koira ei liiku, mutta en osaa sanoa onko se uudelleen seisonnalla. Tuomari pyysi kutsumaan koiran takaisin luokse ja käytinkin pilliä, jolloin koira saman tien, kun koira tuli luokseni lähti myös lintu lentoon ja koira piti kytkeä.

Toisessa hakuerässä tulikin sitten hieman pidempi hakuaika ja koira sai juostua jopa puolikkaan pellon verran ja näyttää ihan hyvää hakuakin jo tässä vaiheessa. Harmiksi tämä haku päättyi kukon maajäljityksen seurauksena siihen, että fasaanikukko nousi juuri ojan pohjalta koiran naaman eteen ja lähti siitä suoraan lentoon. Ei perään menoa ja koira kytketään. Ei riistatyötä tähän erään.

Kolmas erä aukesi koiran haku jopa niin hyväksi, että jopa tuomari siitä huomautti, että hakee nyt tosi kivasti vastatuuleen. Harmiksi tänäkin erä päättyi samoin kuin edellinen, että koira tukeutui liikaa maajälkeen ja törmäsi kanaan, joka istui mättään päällä pellon laidassa. Ei perään menoa eikä riistatyötä tällekkään erää.

Kylmän linnun noudossa Harry lähti hakemaan lintua innokkaasti, meinasi poiketa linnulta pellon laitaan etsimään eläviä lintuja, mutta sain kuin sainkin koiran ottamaan linnun suuhun ja tuomaan sen minulle ja ilman istuen luovutusta edelleen.

Tulokseksi saatiin paljon kehuja tuomarilta, että käsissä ihan mukavan oloinen aihio mutta vielä ei oikein tuo pellolla työskentely ole auennut, joka ihan ymmärrettävää koska koiralla ikää 1 vuotta ja 2 päivää eikä tosiaan ollut vielä kertaakaan koiran kanssa fasaanipelloille eksytty treenaamaan.

Tästä sisuuntuneena päätin ilmoittaa koiran saman tien seuraavaan kokeeseen Kotkaan, joka oli vain n. kuukauden tuon Junkkari kokeen jälkeen. Eikä tässäkään välissä käyty treenaamassa Harryn kanssa fasaanipellolla vaan käytiin herkistelemässä seisontaa ja ilmavainun käyttöä kyyhkyillä ennen koetta. Hyvin tuloksin, koska saatiinkin seuraavasta kokeesta NUO 2 tulos todella hienoin pistein 77 pistettä. Muutamia pienempiä hienosäätöjä ja koiralle saa helposti myös sen 1 sanoi tuolla Kotkan kokeessa tuomarina toiminut Jari Koho.

Nyt tavoitteena ensivuodelle kesällä suorittaa avoimen luokan vesityöt sekä syksyllä sitten taas uusiin koitoksiin ja kokeisiin Harry pojan kanssa, sitä ennen meidät saattaa nähdä joissain koiranäyttelyissä nyt joulukuun ja kevään aikana.

Salla Mattila

Junkkari 2021

Junkkari on tapahtumana minulle tuttu jo lapsuudestani, olin vanhempieni mukana ensimmäistä kertaa vuonna -91 kun järjestyksessä toinen saksanseisojamme Rantakurun Gilda osallistui junkkariin isäni ohjaamana ja sai NUO1 tuloksen. Oman koirani kanssa osallistuin ensimmäisen kerran Junkkariin vuonna 2005. Koira oli Onnen Päivän Eddy Remunpoika, eli Aave. Aaveelle ei juuri menestystä herunut, NUO0 ja jalostuskatselmuksesta ”hyvä”. Toinen Junkkari oman koirani kanssa olisi ollut kasvattini Grimmin (Ghostmoor’s Kinda Cool Magic) kanssa vuonna 2012, mutta Grimm satutti jalkansa paria päivää ennen Junkkaria pellolla, eikä voinut ontumisen vuoksi osallistua lainkaan. Vuonna 2015 osallistuin ohjaajana Junkkariin ystäväni tuontikoira Trubon GusteTrakhaoksen kanssa. Khaoksella ei ollut sillä kertaa onnea riistatöissä ja pienen kokonsa vuoksi jalostuskatselmuksestakin saatiin EH.

Junkkarin 2021 valmistelut olimme aloittaneet ystäväni Ruotsalaisen Riinan kanssa jo hyvissä ajoin: varailimme Simpsiöstä mökkiä jo 10kk ennen tapahtumaa. Lopulta meidän varaamaan paljulliseen mökkiin saatiinkin kunnon naisjengi, kun sain houkuteltua mukaan myös Maiju Ruohion ja virolaisen ystäväni Killu Ahin koirineen. Mökissämme majailivat siis neljä koirakkoa: minä ja pk. weimarinseisojani DifferentKinda Magic Crazy Forever, eli Taika, Riina Ruotsalainen ja lk. weimarinseisoja Gamepoint Sweet Lies eli Siri, Killu Ahi ja lk. weimarinseisoja Gamepoint Better Than Love eli Irma sekä Maiju Ruohio ja lk. weimarinseisoja Rylio Flary Fall, eli Harry.

Mökkeilyä ja ulkomuotokatselmus

Ensimmäiseksi mökkiin saapuneelle allekirjoittaneelle paljon täyttäminen aiheutti lieviä suurempia ongelmia. Lopulta ongelma rajautui rikkinäiseen paljon tulppaan ja mökin omistaja riensi avukseni suorastaan ritarillisesti perjantai-iltana. Mökin omistaja sai samaan katastrofiin myös etsiä eksyneen virolaisen ystävämme jostain hiihtolatujen takaa, ja saattaa hänet autoineen perille.

Mökkeily ei sujunut muutoinkaan kommelluksitta (paljon tyhjentäminen ei mennyt ihan putkeen), mutta hauskaa oli siitä huolimatta, ja ehkä osittain siitä syystä. Koirat ainakin tulivat ensimmäisenä iltana mitattua vähintään viisi kertaa per kuono, milloin tulos oli omistajan mielestä liian paljon ja milloin liian vähän – joku kompromissi saatiin koiriemme korkeuksista kuitenkin aikaiseksi.

Harjoituksista oli selkeästi apua lauantain ulkomuotokatselmuksessa, jossa mittailu ei meidän koiria enää juurikaan hämmentänyt. Kuvasin koko päivän weimarikehää ja kiinnitin Taikan siksi aikaa hihnastaan yhteen ulkopöydistä. Taikan mielestä oli parhautta päivystää pöydältä käsin ohikulkevia kummastelevia koirakkoja. Ihmisiä sen sijaan nauratti kummallinen pörröinen weimarinkuvatus, joka selvästi kuvitteli kuuluvansa pöydällä arvosteltaviin rotuihin.

Taikalle rapsahti ilahduttavasti ERI ulkomuotokatselmuksesta. Killun Irmalle hienosti ERI+ ja Sirille ja Harrylle molemmille EH.

Peltokoe

Peltokokeen aamu oli hämärä ja viileän sumuinen, mutta päivällä ilma muuttui lähes tuulettomaksi ja paahtavan kuumaksi. Ryhmälleni oli arvottu paikaksi Pouttu, joka on tunnettua peltopyyalueutta.

Ensimmäisen erän hakua tuomari kehui Taikalla hyväksi, mutta myöhemmissä hakuerissä paahtava kuumuus veti mehut Taikasta ja haku hiipui. Taikan riistatyö oli neljännessä erässä lehtokurpalle, avanssia hämmensi myöhemmin lähes samasta paikasta tavattu peltopyy. Saimme näillä näytöillä kokeesta riipaistua nuortenluokan kolmannen palkinnon. Ilman vesityötä olisi kokeen pitänyt mennä niin sanotusti putkeen, jotta tätä kirkkaampaan palkintoon olisi yltänyt. Kylmänlunnunoudossa lintu tippui jalkoihin, ja riistatyössä avanssi ei ollut suoraan linnuille/ vaan jonnekin kurpan ja peltopyyn välille, joista kurppa kuitenkin siivitti. Hakua rasitti törmäys pyyparveen, joten 3.palkinto oli mielestäni aika selkeä tulos päivän työstä. NUO3 yhdistettynä arvioon erinomainen ulkomuotokatselmuksesta, oli kuitenkin erittäin mukavasti mennyt Junkkari, paras tähän mennessä!

Mökkimme koirista jokainen olisi helposti parempana päivänä ansainnut tuloksen. Kaksi näistä mökkikavereistamme on jo myöhemmässä kokeessa palkittu NUO2 -tuloksilla (75 ja 77 pistettä). Sama koskee tietenkin montaa muutakin kokeeseen osallistunutta weimarinseisojaa, maininnan arvoisena esimerkiksi Gottago Set Fire To The Rain, joka on junkkarin jälkeen ehtinyt jo nappaamaan sekä NUO1 että AVO2-tulokset ohjaajansa kanssa.

Valitettavasti Junkkarissa ei tänä vuonna onni ollut weimarien myötä, ja 15 paikalla olleesta weimarista vain kaksi saavutti NUO3 tuloksen: Taika ja lyhytkarvainen weimarinseisoja Gottago Skyfall.

Marjaana Kinnunen

Junkkari 2021

Metsätieläiset Junkkarissa Lapualla

Osallistumisemme vuoden -21 junkkariin oli melko köyhä, sillä saimme kasvatettua vuonna 2020 kokonaisen yhden seisijanpenmun, Metsätien Ziizuz Aim Thö Ounli One:n eli tuttavallisemmin Mantan. Manta on sijoituskodissa, jossa keskitytään metsästyksen eikä koehommat ole heillä tapetilla, niinpä minä hyppäsin junkkarissa ohjaksiin. Aivan yksin meidän ei tarvinnut junkkariviikonloppuun osallistua, sillä saimme seuraksemme tuontipojan Slavinja Hodyslaw for Metsätien aka Finin.

Kun hain Mantan meille kolme päivää ennen junkkaria jännitin vähän, kuinka paljon pitäisi yrittää saada parissa päivässä tehtyä. Ilokseni huomasin, että Mantan haku oli ikäisekseen jopa hienoa menoa. Se seiso i linnut ja pysähtyi käskystä paikalleen. Ongelmia tuli, kun Manta ei suostunut koskemaan kylmään lintuun. Teimme sen mitä tehtävissä parissa päivässä oli ja perjantaina junkkaria kohti ajellessa oli Manta onnistunut kahdessa viimeisessä noudossaan. Totesin ettei vesityötä kannata edes lähteä yrittämään, vaan toivon että edes maalta nouto onnistuisi.

Mantalla ja Finillä synkkasi hyvin heti perjantaina majoituspaikalle saavuttaessa. Nuoripari riehui niin, että matot oli seinillä Hieman jo haistelin ongelmia, että kuinkakohan maalaiset jaksaa, kun yhtä-äkkiä onkin äksöniä ympärillä ja meno ja meininki taukoamatonta.

Lauantaina meillä oli ulkomuotokatselmus, jossa ei mitään yllättävää tai erikoista. Manta sai ERI:n ja Finn EH:n korkean häntänsä takia. Finn olikin jo aiemmin kehässä pyörähtänyt, joten sille ei mitään uutta, mutta Manta oli ensimmäistä kertaa näyttelyhihnalla kaulassa. Hienosti meni molempien esiintyminen.

Lauantai ilta meni taas nuorisolla riehussa ja sama alkoi jo aikaisin sunnuntai aamuna. Yritimme välillä erottaa tätä parivaljakkoa toisistaan, sillä Mantasta alkoi jo reissuväsymys paistaa. Vaan ei. Taas, kun silmä vältti sama rumba käynnissä. Riehukoot sitten...

Koepaikalle ajellessa mietin, että tiedän koiran koekoulutuksen olevan puutteellinen juurikin noudon takia. Mutta hienon haun, kiinteän seisonnan ja räväköiden avanssien ansioista meillä voisi olla ihan hyvät mahdollisuudet silti saada tulos.

Pettymys oli melkoinen, kun päästin Mantan ensimmäiseen hakuvuoroon ja tajusin sen olevan aivan puhki. Päivä oli pilalla ennen kuin se edes alkoi. Ymmärrettävästi emme saaneet juuri hakuaikaakaan, koska koira ei hakenut. Myöskään nouto ei sitten kokeessa onnistunut. Niinpä keskityin jännittämään, josko Finillä olisi parempi päivä. Mutta ei. Se törmäili linnut ja noutokin taisi mennä vähän sinnepäin.

Ei se mitään. Meillä oli kiva viikonloppu ja nuoret koirat nyt aiheuttavat harmaata hiuksia muutenkin.

Toki olisi ollut mukava saada paperille, että haku kulkee, mutta tällä kertaa näin. Finn jatkaa harjoittelua kokeita varten ja onkin saanut paljon kehuja hakuvauhdista ja laajuudesta. Myös seisonta alkaa pikkuhiljaa löytyä, joten toivotaan että saataisiin sille vielä koetulos tällä kaudella. Manta keskittyy metsästyksen ilman koetavoitteita. Se on upea, ihana luonteinen koira, jolla kyllä käyttöominaisuuksiakin löytyy

Riina Ruotsalainen

Junkkari 2021

Ensikertalaisena Junkkarissa

Talviset terveiset Nilsistä Pohjois-Savosta!

Osallistuin lyhytkarvaisen weimariseisoja nartun Sirin (Gamepoint Sweet Lies, synt. 02.05.2020) kanssa syksyllä järjestettyyn Junkkari -tapahtumaan ensikertalaisena. En ole koskaan aiemmin käynyt KAER-kokeissa ennen Junkkaria, joten tapahtumasta hain kokemusta ja tulosodotukset jäivät kotiin.

Junkkari oli myyty minulle ns. hyvänmielentapahtumana, jonne kannattaa osallistua matalalla kynnyksellä. Sirin riistalle herääminen tapahtui noin kuukautta ennen junkkaria, jolloin saimme tehtyä ensimmäiset hyvät riistatyöt fasaaneille. Syksyn sorsastuksessa koira pääsi noutotoihin, kyyhkyillä on treenattu hallintaa ja metsässä kuljettu ahkerasti. Meidän alueellamme on hyvin vähän (tai lainkaan) fasaaneja tai peltopyitä, jonka vuoksi treenaan usein fasaanitiloilla yhdessä muiden koirakoiden kanssa.

Osallistuin myös muutamia viikkoja ennen päätäpahtumaa junkkarikoirakoille suunnattuun peltopäivään. Sirin pentu- ja nuoruusvuoteen on mahtunut paljon oppimista eikä virheilä ole välttytty.

Junkkariviikonlopun ajaksi majoituimme Lapualle mökkiin 3 koirakon kanssa. Lauantaina oli ulkomuotokatselmus ja sunnuntaina peltopäivä Juha Loukusan tuomaroimana. Ulkomuotokatselmus oli Sirin osalta EH ja pelloilta NUO0.

Pelloilta saimme tuomarilta hyvää palautetta hausta ja vinkkejä tulevaisuuteen. Pelloilta jäi käteen ensimmäinen peräänmeno ja tulokseton seisonta, eikä riistatyötä saatu aikaan. Oman ryhmän kanssa takajoukoissa kävimme hyviä keskusteluja seisojien koulutuksesta ja kokemuksista. Ensi syksynä olisi tarkoitus osallistua ensimmäistä kertaa avoimen luokan KAER-kokeisiin, joten jatkossakin metsästyksen ohessa treenaamme säännöllisesti kokeenomaisesti.

Kuva: Salla Mattila

Sini Vedenoja

Weimarimestis 2021

Soini 14.11.2021

Tämän vuotinen weimarimestis järjestettiin yhteistyössä Weimarinseisojakerho RY:n ja KHKK:n (yhteyshenkilönä Taina Mikkonen) kanssa, peltokokeena 14.11.2021 Soinin upeissa peltomaisemissa ja puitteissa. Tuomareina toimivat: Jouni Haapanen ja Olli Punkari.

Kokeen keskuspaikkana toimi Soinin metsästysseuran kerhohuone, jossa kokoonnuimme sunnuntaiaamuna klo 8.00, nauttien maittavan aamupalan. Tuomareiden arvottua ryhmät sekä alkupuhuttelun jälkeen suuntasimme pelloille.

Ryhmiä tuli tasan kaksi, vaikka viimehetken loukkaantumiset ja koirien juoksut hiukan teettivät järjestäjille mietintää ja lisähommia. Mutta onneksi saimme molempiin ryhmiin 6koirakkoa eli yhteensä 12 mannermaista koiraa lähti koettamaan onneaan pelloille.

Jouni Haapasen ryhmässä starttasivat: LKWSn METSÄTIEN ROMINA (VOI0/0p), PKWSu ARAMIS VOM NEUNHOFFER FORST (NUO3/45p), LKWSu SWING FROST DES BRUMES DES BOIS (NUO0/30p), PKWSn HARMONY ZE STITTECKYCH ZAHRAH (AVO0/0p), LKSSn SYSIÄSSÄN ANSER (NUO2/73p) ja KKSLn METSÄTIEN SLOVENLY LEMPI (AVO2/62p). Joista 2 viimeksi mainittua (eri rotuista) ei siis kisanut mestiksen voitosta.

Olli Punkarin ryhmässä starttasi: PKWSn DRAGONHOST ANNIE THE HUNTER (AVO3/47p), LKWSn METSÄTIEN WENDETTA (AVO3/59p), LKWSu BLUECHANNEL FINLANDIA (NUO0/0), LKWSn GAMEPOINT SWEET LIES (NUO2/75), LKWSu NEWTON DES FANTOMES GRIS DE LA SELUNE (AVO0/0) ja LKSSu ERÄAAMUN BORIS (AVO3/42). Viimeksi mainittu ei rotunsa puolesta kisanut mestiksen voitosta.

Päivän päätteeksi kokoonnumme takaisin kerhohuoneelle lämpimän ruuan äärelle ja kuulemaan kritiikit sekä palkintojen jakoon, päivän ansioiden mukaan. Koe käytiin normaalin Kaer-koesäännösten mukaisesti ja weimarimestaruus kilpailun sääntöjen mukaan. Kokeeseen osallistui siis 9kpl WSK RY:n jäsenten omistamaa weimarinseisojaa, joista päivän parhaimpaan pistemäärään ja voittoon ylsi Riina Ruotsalainen omistama Gamepoint Sweet Lies ”Siri”.

ONNEA Riinalle nuoren koiran upeasta suorituksesta!

Tulokset:

1. WEIMARIMESTARI 2021 Riina Ruotsalainen ja Gamepoint Sweet Lies”Siri” 75p NUO2
2. Marju Kosunen ja Metsätien Wendetta”Wendy” 59p AVO3
3. Sini Vedenoja ja Dragonghost Annie The Hunter”Anni” 47p AVO3

Paras peräänmeno: Bluechannel Finlandia

Komein paukkunouto: Metsätien Wendetta

Paras erirotuinen: Paula Torro ja Sysiässän Anser (73p NUO2)

Upea päivä kaikkienensa myös muiden tuloksen saaneiden kohdalla: Aramis Vom Naunhofer Forst NUO3, Metsätien Slovenly Lempi AVO2 ja Eräaamun Boris AVO3. Paremmalla tuurilla kirkkaimpiakin tuloksia olisi ollut jaossa mutta kokeet on kokeita ja luonto sanelee välillä tuurien kohtalot.

Kiitos kaikille osallistujille mukavasta päivästä ja Onnea kaikille onnistujille sekä tuloksen saaneille!

-WSK:n puolesta: Sini-

Kuvat: Sini Vedenoja & Meeri Pantti

Meeri Pantti

WDS'21 Brno, Tsekki 29.9. – 1.10.2021

Moottoriteitä ja moottoritietä

Minulle tuli mahdollisuus päästä mukaan tämän vuoden maailmanvoittaja näyttelyyn Brnoon Tšekkeihin, kun Sini Vedenoja pyysi matkakaveriksi keväällä. Olinhan juuri saanut uuden koiranpennun Saksasta ja ne maagiset 9 kk täytyivät muutama päivä ennen näyttelyitä.

Sanotaan, että odottavan aika on pitkä mutta kevät vaihtui kesäksi ja kesä syksyksi. Syyskuun lähestyessä pujotin näyttelyhilmnan pennun kaulaan ja totesin nopealla pihassa juoksulla, että kyllä se juosta osaa ja mukana pysyy. Matkaan vain.

Sunnuntai 26.9. laukut ja pussukat pakattuina odotin Siniä saapuvaksi Piehingistä, että pääsemme illaksi Turkuun ja yölautalla Tukholmaan. Laivan Puffet-pöytä on perinteisesti kohokohta, koska seuraavaa lämmintä ruokaa voi joutua odottamaan liian pitkään.

Maanantaina ajomatka jatkui Tukholmasta Trelleborgin satamaan, josta yölautalla Rostockiin. Ai kun on helppoa, ajetaan vain suoria hyviä moottoriteitä. Tukholmastakin päästiin pois ilman eksymisiä.

Tiistaiamuna Rostockista emme matkanneet suorinta tietä Tšekkeihin vaan pysähdyimme Aarre-pennun kasvattajan luona Naunhofissa, Saksassa. Tapasin kasvattajan ensimmäistä kertaa sekä emän ja kaksi sisarusta. Tässä koiraperhetapaamisessa vauhtia riitti, vaikka muille jakaa. Valitettavasti aikataulu oli tiukka ja meidän piti jatkaa matkaa, että ehtisimme majapaikkaan ennen iltaa.

Majapaikkamme sijaitsi lähellä Brnoa täysin maaseudulla. Ihanan pieni paikka, Radisin.

Tässä kohtaa alkoi hyvin ja järjestelmällisesti pakattu automme olla sekaisin, tavarat hukassa ja olokin aika nuhjuinen. Mutta tästä alkaa valmistautuminen itse näyttelyihin; mitäs vaatteita sinne pukupussiin tulikaan heitettyä ja missä ne makupalat, näyttelyhilmna ja koiran paperit nyt olikaan.

Keskiviikkona 29.9. ryhmämme kasvoi vielä Mattilan Sallalla ja Taikalla, jotka olivat viisaasti lentäneet Suomesta Tšekkeihin. Näyttelyrupeama alkoi kansainvälisellä näyttelyllä. Ensimmäistä kertaa koiran rokotuspassin sijaan meidän ihmisten rokotuspassit tarkastettiin ennen näyttelyalueelle pääsyä.

Pitkäkarvaisia weimarinseisojia oli ilmoittautunut 8. Onni suosi Sallaa ja Taikaa tuoden Taikalle NUO ERI1 CAC BB1 BOS CACIB. Onnea Salla ja Taika! Sini ja Kätsä olivat myös onnekkaita saaden KÄY ERI1 CAC. Aarre pahnanhimmajaisena JUN EH2.

Torstaina matkasimme weimarinseisojien erikoisnäyttelyyn Kromêriziin, jossa oli 30 pitkäkarvaista hännän heiluttajaa. Onneksi vihreät huopahatut olivat myös tšekkiläisillä jääneet kotiin hattuhyllylle. Me suomalaiset emme siis erottuneet joukosta. Tällä kertaa tuomari ei ymmärtänyt kuinka hienoja koiria me Suomesta sinne asti veimme. Taikalle NUO ERI2 RES-CAC, Kätsälle KÄY ERI2 RES-CAC ja Aarrelle JUN EH 3.

Erikoisnäyttelyn VSP (Cookie Crazy Forever) ja ROP (Pride of Whitecross du Tango des Neiges Éternelles) Näistä koirista sen verran, että "Cookie" on Kätsän sisko ja "Yinx" Maailman Voittaja 2021

Perjantai 1.10. Halli oli selvästi täydempi ihmisistä ja koirista kuin aikaisemmin. Aamua korosti jännittynyt tunnelma, jonka saattoi aistia heti halliin astuessa.

Maailmanvoittajanäyttely 2021

Pitkäkarvaisia weimarinseisojia oli ilmoittautunut 21. Allekirjoittanut aloitti rodun kehän toivoen, ettei tuomari halua tarkastaa hampaita itse ja juniori jaksaisi vielä kerran juosta hyppimättä ja järsimättä hihnakättäni. No eihän se ihan niin mennyt mutta Aarre sai kuitenkin jättipotin, mitä allekirjoittanut ei oikein ymmärtänyt ennen kuin katsahti kehän laidalle. Siellä, Salla ja Sini, hyppivät ja itkivät. Niin nytkö me saatiin se, Maailmanvoittaja- titteli...kyllä, Aarre sai tittelin WJW21. Käsien tärinä ei oikein ottanut loppuakseen.

Tässä näyttelyssä Taika sai NUO ERI2 RES-CAC ja Kätsä KÄY ERI2 RES-CAC. Harmillisesti siis vain yhdet sertit, kun kahdella olisi saanut Tšekin muotovalion arvon. Aarren virallinen rivi JUN ERI1 CAC BOS-Junior

..*Juttu jatkuu seuraavalla sivulla..*

Tästä (eli näyttelypäivän jälkeen) alkoi meidän paluumatka Suomeen. Otimme Taikan mukaan automatkalle Sallan lentäessä Suomeen. Jos meidän auto ei vielä aikaisemmin ollut täynnä koiraa ja tavaraa niin nyt se oli. Sopu sijaa antaa - vai miten se menee. Perjantaina yöpyminen Tšekin rajalla Ostravassa.

Aramis vom Naunhofer Forst “Aarre”, Catch It Dragonghost Crazy Forever “Kätsä”, Differentkinda Magic Crazy Forever”Taika” Iltakävelyllä Ostravassa.
Ja alempi kuva: hotellihuoneessa sulassa sovussa

kuvat: Meeri Pantti & Sini Vedenoja

Lauantaina Puolan läpikiihdytys. Suunnitelmalla tänne ei pysähdytä ja Google maps.in on paras antaa lyhin ja nopein reitti. Päästiin tai jaksettiin ajaa Kaunasiin, Liettuaan saakka, josta löysimme pienen idyllisen yöpaikan moottoritienliepeiltä.

Sunnuntaina oli todellinen loppurutistus Kaunasista Kurikkaan Etelä-Pohjanmaalle. Kilometrejä 1000 ja aikaa meni autolautan kanssa 16 tuntia mutta me tehtiin se. Helsinki oli ainoa kaupunki, jossa ajettiin harhaan. Miten hankala voi reitti olla satamasta 3-tielle!

Sini kotiutui maanantaina hyvin nukutun yön jälkeen.

Reissussa rähjäänmyttiin ja oltiin väsyksissä. Oltiin hiljaa ja keskusteltiin mistä vain. Katseltiin maisemia ja ihasteltiin Keski-Eurooppaa. Ihmeteltiin ravintolan hintoja edullisiksi. Saatiin sylikaupalla onnistumisia, elämyksiä ja kokemuksia. Totesimme, että meillä on järkeviä ja tasapainoisia koiria, joiden kanssa voi lähteä seuraavallakin kerralla.

Kilometrejä 4750
Linnoja nähtiin 0